

Dosarul nr. 3ra-799/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V. Dodon)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

06 octombrie 2021

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Nina Vascan
Aliona Miron
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Igor Hlopețchi,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Igor Hlopețchi împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea
parțială a actului administrativ,

împotriva deciziei din 27 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respinsă cererea de apel declarată de Igor Hlopețchi împotriva hotărârii din 21
iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 08 aprilie 2019, Igor Hlopețchi a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului
Inspectoratului General al Poliției nr. 91 ef. din 05 martie 2019, ca fiind ilegal, în
partea punctului ce vizează achitarea parțială a salariului cu deduceri pentru perioada
24 iunie 2014 - 06 decembrie 2016.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 28 mai 2014, a depus cerere
de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului
General al Poliției privind contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție,
încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului
moral și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 02 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, a
fost admisă parțial acțiunea, fiind recunoscut ilegal și anulat punctul 1 din ordinul
Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției nr. 91 ef. din 22
mai 2014, în partea încetării contractului individual de muncă, cu restabilirea în
funcția deținută anterior concedierii de șef-adjunct al Inspectoratului de Poliție
Buiucani al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău a Inspectoratului General al

Poliției, s-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul său salariul pentru absența forțată de la serviciu, începând cu 24 iunie 2014 și până la repunerea efectivă în funcție.

A fost încasat din contul Inspectoratului General al Poliției suma de 8000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Totodată, s-a încasat în mod solidar, din contul Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne suma de 5000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, fiind respinse ca nefondate pretențiile formulate către Ministerul Afacerilor Interne privind încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și prejudicial moral suportat.

Soluția instanței de fond a fost menținută fără modificări de instanțele ierarhic superioare.

A opinat reclamantul că, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 91 ef. din 05 martie 2019, hotărârea judecătorească a fost executată în alt mod decât era prescris în dispozitivul hotărârii, iar ordinul nu i-a fost comunicat în modul stabilit. Or, raportând suma transferată la suma indicată în dispozitivul hotărârii, există o necorespondență vădită cu dispozițiile instanței de judecată.

A indicat că, în esență actul administrativ contestat, conține un viciu deosebit de grav și evident. Consideră că pârâțul și-a arogat rolul instanței de judecată și a intervenit în conținutul părții dispozitive a hotărârii, schimbând unilateral modul de executare a hotărârii.

A menționat că, hotărârea în partea încasării salariului pentru perioada de la 24 iunie 2014 până la 06 decembrie 2016, nu putea fi executată în alt mod, decât a dispus instanța de judecată investită cu dreptul de a judeca cauza în fond, Inspectoratul General al Poliției nefiind împuternicit de a modifica conținutul acesteia sau a schimba modul de executare printr-un act administrativ.

Prin hotărârea judecătorească prin care a fost dispusă încasarea salariului de la Inspectoratul General al Poliției pentru întreaga perioadă a absenței forțate de la serviciu, începând cu data de 24 iunie 2014 până la data de 06 decembrie 2016, reieșind din salariul mediu pentru funcția de șef-adjunct al IP Buiucani, achitarea parțială sau careva deduceri din conținutul deciziei nu rezultă.

Prin hotărârea din 21 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea înaintată de Igor Hlopețchi a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 112-116, vol. I).

La 20 august 2020, Igor Hlopețchi a depus apel împotriva hotărârii din 21 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral (f.d. 111, vol. I).

Prin decizia din 27 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de Igor Hlopețchi împotriva hotărârii din 21 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 75-81).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a notat că nu sunt întrunite temeiuri pentru anularea actului administrativ contestat în partea enunțată. Or, după cum corect a reținut instanța de fond, ordinul contestat a fost emis conform prevederilor legale, prin încheierea din 10 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru fiind explicat modul de executare a hotărârii judecătorești. Încheierea a fost supusă

controlului judiciar și a fost menținută. Astfel, hotărârea judecătorească a fost executată integral, cu deducerile corespunzătoare, conform ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 91 ef. din 05 martie 2019.

Colegiul a concluzionat că, contestând actul administrativ în partea enunțată, apelantul nu a luat în considerare că urmare a exercitării diferitor funcții în cadrul Inspectoratului General al Poliției în perioada enunțată 24 iunie 2014 - 06 decembrie 2016, Igor Hlopețchi a primit salariu pentru funcțiile deținute. Prin urmare, concretizarea făcută de Inspectoratul General de Poliție în pct. 1 al ordinului nr. 91 ef. din 05 martie 2019, nu poate fi apreciată ca o încălcare a principiului securității raporturilor juridice, în circumstanțele în care, prin dispozițiile ordinului nominalizat, s-a dispus executarea unui act judecătorec irevocabil, și anume achitarea salariului pentru întreaga perioadă a absenței forțate de la serviciu începând cu data de 24 iunie 2014 pînă la data de 06 decembrie 2016 (perioada fiind concretizată prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 10 august 2018 privind explicarea hotărârii). Prin urmare, circumstanțele descrise de către reclamant, nu pot servi temei de anulare a unui act administrativ, emis cu respectarea legislației în vigoare.

La 07 mai 2021 (prin intermediul oficiului poștal), Igor Hlopețchi a depus la Curtea de Apel Chișinău recurs nemotivat, iar la 26 iulie 2021 a depus la Curtea Supremă de Justiție motivarea recursului împotriva deciziei din 27 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând anularea deciziei contestate, pronunțarea unei decizii noi de admiterea acțiunii (f.d. 83, 114-121, vol. II).

În motivarea recursului, recurentul și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, reiterând argumentele indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Recurentul în esență a specificat că, în motivarea soluției sale instanța de fond a pus la îndoială faptele stabilite prin 2 hotărâri judecătorești irevocabile și anume decizia din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost constatat faptul neachitării salariului pentru perioada 2015-2016 și hotărârea din 30 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a fost constatată încălcarea dreptului reclamantului la executare în termen rezonabil a hotărârii din 02 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, pentru perioada 19 februarie 2019 – 30 iulie 2020, în mod arbitrar a dispus respingerea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 27 aprilie 2021.

La 28 aprilie 2021, Igor Hlopețchi a recepționat dispozitivul deciziei, iar la 28 iunie 2021 a recepționat decizia motivată (f.d. 82, 107, vol. II).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Igor Hlopetchi s-a conformat prevederilor legale și a depus la Curtea de Apel Chișinău recursul nemotivat la 07 mai 2021 și motivarea recursului la Curtea Supremă de Justiție la 26 iulie 2021, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 05 august 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului copia cererii de recurs, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință asupra recursului declarat.

La 13 august 2021, Inspectoratul General al Poliției a depus referință pe marginea recursului înaintat de către Igor Hlopetchi, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil (f.d. 124-132, vol. II).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție accentuează că, admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Igor Hlopețchi, este inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Igor Hlopețchi, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Nina Vascan

judecători

Aliona Miron

Victor Burduh